

[Skatteministeren]

mænd sammen med fru Kirsten Jacobsen undre mig over, at Venstre og De Konservative i denne sag som i de foregående og måske også i de følgende sager på dagsordenen mener noget andet i dag, end de mente tidligere.

Nu er det, at man har ment noget tidligere, ikke noget argument for noget. Derfor vil jeg også gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg sådan set meget godt forstår, at fru Kirsten Jacobsen har ræsonneret sig frem til det, fru Kirsten Jacobsen er nået frem til. Jeg kan også sige, at da jeg første gang fik denne sag lagt på mit bord, efter at jeg var blevet minister – jeg havde såmænd ikke beskæftiget mig med den tidligere, selv om der ligger nogle svar under alm. del i Folketingets Skatteudvalg – var det ikke i form af fru Kirsten Jacobsens forslag, men det var et svar til Folketingets Skatteudvalg, og min reaktion var, at det umiddelbart lød meget fornuftigt.

Derfor brugte jeg også en hel del tid på at sætte mig ind i sagen. Når man så efter at have sat sig ind i sagen når frem til en anden konklusion end fru Kirsten Jacobsens, er der såmænd også god politisk logik i det, for som fru Kirsten Jacobsen sagde under det foregående punkt på dagsordenen, ønsker Fremskridtspartiet at afskaffe planlovene. Man ønsker ikke, at folkevalgte skal sidde og foretage en egentlig planlægning. Man ønsker, at kræfternes frie spil på det område skal have en betydelig mulighed for at blomstre. Vi ser også meget gerne kræfterne blomstre, men vi ser gerne, at det sker inden for nogle ordnede rammer.

Ser vi på det forslag, fru Kirsten Jacobsen har fremsat her, er risikoen, fru Kirsten Jacobsen, at den fremtidige byplanudvikling – hvor man placerer hoteller, bycentre, boliger, butikker osv. – ikke bestemmes af, hvor det er hensigtsmæssigt, men af, hvor man kan få jord ind i byzoner, uden at kommunen efterfølgende har en forpligtelse til at overtage jorden, hvis der ikke sker noget. Det er problemet. Vi mener, der bør hvile en ganske klar forpligtelse på en kommunalbestyrelse i forhold til byplanlægningen, så det også har konsekvenser med hensyn til, hvor meget byzonejord man inddrager, og så man får en planlægning ud fra, hvad der er hensigtsmæssigt, og ikke ud fra, hvordan man billigst kan slippe igennem med det.

Dertil kommer, fru Kirsten Jacobsen, at der også er et aspekt i forhold til en tredjepart.

Hvis man har byzonejord, der er udlagt til et bestemt formål, og har overstået 4-års-fristen for den kommunale købepligt, og der så kommer nogen med et projekt og siger: Det skal ligge dér, og den jord skal vi lige have ind i byzone, så betyder det, at prisen falder på den jord, som allerede er i byzone. Det betyder, at der er en tredjepart, som man forringer retsstillingen for.

Jeg tror bestemt ikke, fru Kirsten Jacobsen har mig mistænkt for at have nogen som helst lyst til at varetage nogen som helst interesse for nogen som helst spekulant, men der er altså nogle planlægningsbehov. Der er behov for, at der hos den planlæggende myndighed er et ansvar for de dispositioner, man træffer, og at man først og fremmest handler ud fra, hvilken byplanudvikling man ønsker sig, og ikke ud fra, om et stykke jord betyder en købepligt for kommunen eller det ikke gør det.

Det er baggrunden for, at fru Kirsten Jacobsen og jeg er nået frem til forskellige konklusioner. Jeg ved, der er mange kommuner, som gerne vil slippe af med denne bestemmelse, for så er man frigjort for en forpligtelse.

Men jeg synes som fru Kirsten Jacobsen, at vi skal overdænge hinanden med argumenter og afvente udvalgsarbejdet. Så må vi se, om vi kan overbevise hinanden om, hvem der har mest ret.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren forklarede, at da han først så forslaget, havde han samme reaktion, som jeg havde, at det virkede fuldkommen fornuftigt, men ved nærmere eftertanke fandt han ud af, at det ville ødelægge planlovene. Det er da muligt, og jeg vil ikke afvise, at jeg, når jeg har haft mere lejlighed til at studere det, kommer til samme resultat.

Men det, jeg ikke forstår ved ministerens argumentation, er, hvad han vil gøre ved problemet, for problemet er der jo. Jeg synes, det er for let at svare, at kommunerne bare kan tænke sig om. Enhver ved, at kommunerne er sultne efter arbejdspladser i denne situation med de mange arbejdsløse, og de er rimelig lette at lokke. Hvis der kommer én og siger, at han har et fantastisk projekt, der kan skabe så og så mange arbejdspladser, er kommunerne i denne svage situation rimelig lette at lokke. Så hæn-